

MERILA ZA OCENJEVANJE ZNANJA PRI LIKOVNI UMETNOSTI IN LIKOVNEM SNOVANJU I, II IN III

šolsko leto 2026/2027

Velja za: Likovno umetnost 6., 7., 8. in 9. razreda ter Likovno snovanje I, II in III. Pri 7. razredu se od 1. 9. 2026 konkretna merila posamezne naloge izpeljujejo iz ciljev in standardov prenovljenega učnega načrta. Pri vseh razredih in izbirnih predmetih se spodnja splošna merila konkretizirajo glede na likovni problem, cilje in standarde posamezne naloge ter so učencem pravočasno predstavljena.

Pomembno: ocena ne temelji na »lepoti« izdelka, osebnostnih lastnostih, motiviranosti, vedoželjnosti ali pridnosti. Samostojnost, vztrajnost, odgovorno ravnanje z materiali in skrb za delovno okolje se razvijajo in spremljajo kot pomembne delovne navade, v oceno pa se vključijo le, kadar so neposredno povezane z izkazovanjem procesnega znanja pri konkretni nalogi (npr. načrtovanje, preizkušanje, izboljševanje rešitve).

PODROČJE OCENJEVANJA	ODLIČNO (5)	PRAV DOBRO (4)	DOBRO (3)	ZADOSTNO (2)	NEZADOSTNO (1)
1. RAZUMEVANJE IN REŠITEV LIKOVNEGA PROBLEMA	Likovni problem razume celovito in ga reši prepričljivo, smiselno ter razvojno ustrezno. Samostojno poveže relevantna likovna spoznanja z nalogo in jih zna pojasniti.	Likovni problem dobro razume in ga ustrezno reši. Večino relevantnih likovnih spoznanj uporabi pravilno in jih z manjšo spodbudo pojasni.	Likovni problem razume v temeljnih značilnostih in ga zadovoljivo reši. Likovna spoznanja uporabi delno pravilno; pri razlagi potrebuje občasno pomoč.	Likovni problem razume le delno in ga reši na osnovni ravni. Pri uporabi likovnih spoznanj in razlagi potrebuje več usmerjanja.	Likovnega problema ne razume v tolikšni meri, da bi ga lahko ustrezno rešil. Ključnih likovnih spoznanj ne uporabi oziroma jih tudi ob pomoči ne zna povezati z nalogo. Če je bil učenec pri pouku prisoten in je imel zagotovljene pogoje ter dovolj časa za izvedbo likovne naloge, vendar izdelka ob ocenjevanju brez opravičljivega razloga ne izdelava oziroma ne odda, z izdelkom ne izkaže minimalnih standardov znanja pri tej nalogi.
2. UPORABA LIKOVNEGA JEZIKA IN RAZVOJ LIKOVNE REŠITVE	Relevantne likovne elemente, odnose, kompozicijska načela, barvne, prostorske ali druge zakonitosti uporablja premišljeno in povezano. Ideja in realizacija sta jasno usklajeni; rešitev razvija, preizkuša in smiselno izboljšuje.	Likovni jezik uporablja ustrezno in večinoma povezano. Ideja in realizacija sta dobro usklajeni; rešitev razvija z manjšimi pomanjkljivostmi.	Likovni jezik uporablja zadovoljivo, vendar manj dosledno. Povezava med idejo in realizacijo je delno razvidna; rešitev je manj razvita ali manj premišljen.	Likovni jezik uporablja omejeno in z več pomoči. Povezava med idejo in realizacijo je šibka; rešitev ostane na osnovni ravni.	Relevantnega likovnega jezika ne uporabi ustrezno. Ideja in realizacija nista povezani oziroma likovna rešitev ne izkazuje doseganja bistvenih ciljev naloge.
3. LIKOVNA TEHNIKA, MATERIALI IN POSTOPEK	Izbrano tehniko, materiale, orodja in postopke uporablja varno, smiselno, natančno in dovolj samostojno. Izkoristi njihove izrazne možnosti ter jih uskladi z likovnim problemom in vsebino.	Tehniko in materiale uporablja pravilno in varno. Večino postopkov izvede samostojno; izrazne možnosti tehnike večinoma dobro poveže z nalogo.	Osnovne postopke izvede pravilno, vendar z občasno pomočjo ali manjšo tehnično nedoslednostjo. Izrazne možnosti tehnike uporabi delno.	Postopke izvede le z večjo pomočjo in z opaznimi tehničnimi pomanjkljivostmi. Tehniko z likovnim problemom poveže le delno.	Ključnih postopkov tudi ob pomoči ne izvede v tolikšni meri, da bi izkazal zahtevano znanje, oziroma tehniko uporablja neustrezno ali nevarno.
4. RAZLAGA, VREDNOTENJE IN DOKAZI NAPREDKA	Svoje likovne odločitve jasno in smiselno pojasni z ustreznimi likovnimi pojmi. Argumentirano vrednoti svoje delo in delo drugih ter na podlagi povratne informacije prepozna napredek in izboljša rešitev.	Svoje likovne odločitve dobro pojasni in večinoma pravilno uporablja likovno terminologijo. Zna vrednotiti delo ter upoštevati povratno informacijo.	Osnovne likovne odločitve pojasni, vendar je razlaga manj natančna ali potrebuje nekaj usmerjanja. Pri vrednotenju prepozna glavne uspešne in manj uspešne vidike.	Likovne odločitve pojasni le delno in predvsem ob učiteljevi pomoči. Vrednotenje je preprosto in manj povezano z dogovorjenimi merili.	Ključnih likovnih odločitev ne zna pojasniti niti ob pomoči; ne uporablja ustreznih pojmov in ne izkaže razumevanja meril, po katerih se naloga vrednoti.

Način uporabe meril pri posamezni nalogi

- Pri posamezni likovni nalogi se ne uporabljajo nujno vsa splošna merila, temveč le tista, ki so smiselno povezana z njenimi cilji in standardi znanja.
- Učitelj za konkretno nalogo oblikuje učencem razumljive kriterije uspešnosti (npr. uporaba določenega barvnega odnosa, rešitev kompozicijskega problema, pravilna izdelava matrice, uporaba perspektive ipd.).
- Znanje se lahko izkazuje z likovnim izdelkom ali mapo izdelkov, skicami in poskusi, zagovorom, likovno analizo, projektno nalogo oziroma drugim ustreznim praktičnim, govornim ali pisnim načinom, kadar ta izkazuje načrtovane cilje in standarde.
- Pri oblikovanju ocene učitelj upošteva kakovost in napredek učenčevega izkazovanja znanja skozi proces; zaključna ocena ni nujno aritmetična sredina posameznih ocen.